

شعريه تي دلدار

بنه‌ماکانی شیعریه‌ت له زمانی شیعری (دلدار) دا

پ.ی.د. صافیة محمەد ئەحمەد
م.ی. هیرو عەبدولرحمان مستەفا
کۆلیژی پەرۆردەیی بنه‌ره‌ت، زانکۆی راپهرین
زانکۆی سه‌لاحه‌ددین/ هه‌ولێر

پیشه‌کی:

هه‌موو ده‌قیکی ئەده‌بی به‌ گشتی و - شیعیر - به‌ تابه‌تی شیعرییه‌تیان تێدایه‌، به‌ لام ریژه و شیوازی مه‌زاندنی بنه‌ماکانی شیعرییه‌ت به‌ هۆکار گه‌لیک کارتیکارون و ده‌گورین؛ بۆیه جیاوازی پله‌ی شیعرییه‌ت و چۆنیتی و چه‌ندایه‌تییه‌که‌ی له‌ ده‌قیکه‌وه‌ بۆ ده‌قیکی تر ده‌گوریت و جیاوازه. شیعرییه‌ت یه‌کیکه‌ له‌و باب‌ه‌تانه‌ی، که‌ چه‌ندین تیوری جیاواز و لیک دووری له‌ باره‌وه‌ هه‌ن، باب‌ه‌تیکی تارا‌ده‌یه‌ک ئالۆزه و زۆر به‌ فراوانی و به‌ چرپی باس له‌ لایه‌ن و ره‌هه‌نده‌کانی کراوه‌؛ بۆیه تیگه‌یشتن و گه‌یشتن به‌ کرۆکی راس‌ته‌قینه‌ی باب‌ه‌ته‌که‌، ماندوو‌ه‌ینه‌ره‌ و پنیوستی به‌ تیرامان و لیۆردبوونه‌وه‌ی زۆره‌؛ بۆئێوه‌ی خۆینه‌ر بتوانیت گشت ئەو گوشه‌ نیگا و تیروانینه‌ جیاوازان‌ه‌ی له‌ باره‌ی شیعرییه‌ته‌وه‌ هه‌ن کۆیان بکاته‌وه‌ و له‌ هزری خۆیدا ته‌ته‌له‌یان بکات و بگاته‌ ئه‌نجامیک، ئەمه‌ش کاتیکێ زۆری ده‌ویت؛ بۆیه ئیمه‌ بێ لایه‌نانه‌ پوخته‌ی زۆرینه‌ی ئەو تیۆر و بۆچوونه‌مان له‌م باره‌یه‌وه‌ خستوونه‌ته‌روو.

(دلدار)ی شاعیر، ده‌قه شیعرییه‌کانی له‌سه‌ر چه‌ند بنه‌مایه‌کی داریکراوی شعریه‌ت هه‌لچنیوون؛ بۆیه چیژ و ئەدگاری ئەده‌بی و شیوازیکی شیعری تابه‌ت به‌ خۆیان وه‌رگرتوه‌؛ له‌به‌رئێوه‌ ئەم توێژینه‌وه‌یه‌مان بۆ شرۆفه‌کردنی ئەم لایه‌نه‌ی شیعره‌کانی شاعیر ته‌رخان کردوه‌ و بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش ته‌نیا ده‌قه شیعرییه‌کانی (گۆلی سوور، خه‌نده‌که‌ی بابی، نائومی‌دی)مان وه‌رگرتوه‌، له‌به‌ر سنۆربه‌ندی مه‌ودا و له‌ پیناو به‌ زانستی بوونی زیاتری کاره‌که‌مان.

توێژینه‌وه‌که‌مان دابه‌ش کردووته‌ سه‌ر دووبه‌ش: له‌ به‌شی یه‌که‌مدا، که‌ دابه‌شکراوه‌ته‌ سه‌ر دوو ته‌وه‌ر، له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا: چه‌مکی شیعرییه‌ت خراوه‌ته‌پوو، له‌ ته‌وه‌ری دووه‌میشدا: په‌یوه‌ندی شیعرییه‌ت به‌ زمانی شیعری پوون کراوه‌ته‌وه‌.

توێژینه‌وه‌که‌ له‌ چوارچێوه‌ی ئەو ده‌قانه‌ی بنه‌ماکانی شیعرییه‌تی تێدا ده‌ست نیشان کردوون، گه‌یشتۆته‌ چه‌ند ئەنجامیک، دواتریش ئەو سه‌رچاوانه‌ی سوودیان لیۆه‌رگیراوه‌ خراونه‌ته‌پوو له‌گه‌ل پوخته‌ی توێژینه‌وه‌که‌ به‌ دوو زمانی ناکوردی.

به‌شی یه‌که‌م : شیعریه‌ت و زمانی شیعری

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌مکی شیعرییه‌ت

چه‌مکی شیعرییه‌ت، یه‌کیکه‌ له‌و چه‌مکه‌ په‌خنه‌یی و ئەده‌بیانه‌ی، که‌ فراوان و فره‌ په‌هه‌نده‌ و تا ئیستا نه‌توانراوه‌ به‌ تاکه‌ واتایه‌کی گشتگیر و دیاریکراو لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکریت؛ بۆیه ده‌ست نیشان کردنی واتاو چوارچێوه‌ به‌ندکردنی کاریکی تارا‌ده‌یه‌ک ئالۆز و دژواره‌ هۆکاری ئەمه‌ش له‌وه‌وه‌

سەرچاوهی گرتووه، که شیعرییەت چەمکیکی کۆن و نووییە؛ بۆیە لەگەڵ گۆرانی قۆناغی ئەدەبی و هانتتە کایەوهی پێبازە ئەدەبی و ڕەخنەییە جۆراو جۆرەکان خودی زاراوهکە کەوتۆتە بەر نووکی نەشتەری هزرقان و تیور ناسان؛ هەر بۆیە چەندین واتای هەمەچەشنی ئاخینراوتە نیو، لە لایەکی تریش شیعرییەت پەيوەستە بە سەرجهەم لایەن و پیکهاتەکانی بونیادی دەق؛ بۆیە هەم لەگەڵ گۆرانی بونیادی دەق، هەمدیس بەستنه‌وه و تیشک خستنه‌وه سەری لەسەر بنەمای هەربونیادیک واتاو دەلالەتی جیاواز هەلەدەگریت؛ بۆیە ڕەخنەگر و هزرقان و زمانەوانەکان و هاوئید و هاوئەر نەبوون لەسەر تاکە زاراوهیەک و واتایەکی یەکگرتوو بۆ ئەم چەمکە .

شیعرییەت وەک زاراوه لە زمانی ئینگلیزیدا (poetics) بۆ بەکار دێت، لە زمانی عەرەبیشدا زاراوهکانی ((الشیعریه، الانشائیة، فن النظم، فن الشیعر، نظریه الشیعر، بوتیقا، بوتیک)) [حسن ناظم، مفاهیم الشعریه، ص ۱۸] بۆ بەکارهاتووه، لە ڕەخنەیی ئەدەبی کوردیشدا زاراوهی (شیعرییەت) بۆتە زاراوهیەکی جیگیر و پانتاییەکی تەواوی لە نیو تووژینە وەکانی ئەم بوارە بەبەر خۆیدا بریوه، سەرەرای بوونی زاراوهی (شیعرییەتی) [د. محمد بەکر، پەخشانه شیعر، ل ۳۹، لیکۆلێنەوهی کورتەچیرۆک...ئوبراهیم قادر محمد، ل ۲۱۳] لای هەندێ تووژەر.

فەرھەنگە ئەدەبیی و ڕەخنەییەکان خودی زاراوهی شیعرییەتیان بەم جۆرە تەتەلە کردووه. ڕەگ و ڕیشەیی شیعرییەت لە زمانی عەرەبیدا بۆ وشەیی (الشعر) دەگەریتەوه و لەوهوه وەرگیراوه، واتای ئەم وشەییە لە فەرھەنگە کۆنەکان لیک دراوتەوه و دیاریکراوه بەلام کاتیکی وەک چەمکیکی نوێ شیعرییەت دەخوێننەوه دەبینین مەودایەکی دوور لە نیوان هەردوو چەمکە کەدا هەیە، چونکە شیعرییەت واتە ((یاساکی گوتاری ئەدەبی)) بە جۆریکی شیعریش بەشیکە لە گوتاری ئەدەبی، کە خاوەن یاسا و ڕیسای دیاریکراوه و ئەم چەمکە لە پیکهاتەیی خۆیدا گۆراوه، لەوانەیی هەندیک جار جۆریکی لە جیگیری تیدا بیته کایەوه بەلام ئەم جیگیری تەنھا بۆ ماوهیەکی دیاریکراو دەشی و دواتر دەگۆریت.

شیعرییەت وەک زاراوهیەک لە فەرھەنگەکان بەو واتایانە دیت:

- زاراوهی شاعیرانە وای لیکدەدریتەوه، کە پرسباریکە لەو یاسا و ڕیسایانەیی، کە لە کاریکی هونەری یان زارەکیدا خۆی مەلاس دەدات و زۆر جار واتای زیادەیی پێوانەیی و وەسفی لە خۆدەگریت.

[mediatheory/ poetics/keywords]

- گوزارشت لە زانست و هۆشیاری و پەیی پێردن .
- هەموو شیعرییەتیکی جیهان و یاسای دیاریکراوی هەیە، کە لەسەری بونیاد دەنریت.
- زاراوهی شیعرییەت جۆریکی لە جیگیری کاتی هەلەدەگریت. [أوبیره هدی، مصطلح

الشعریه، ص ۱۵]

فەرھەنگە ئەدەبی و ڕەخنەییە نووییەکانی زمانی عەرەبی شیعرییەتیان بەم شیوہ لیکداوتەوه. ((سیفەتیکی بۆ هەموو ئەو بارە گشتییانەیی، کە پێی جیا دەکریتەوه بۆ شیعر...لەخەیاڵ و سۆزو

دەربڕینی ڕەوان...)) [مجدی وهبه و کامل المهندس، معجم المصطلحات، ص ۲۰۸]

چەمکی شیعرییەت لای (د. سعید علوش) لە ژێر ناوی (الشاعریه) بەم شیوہ واتاکەیی لیکدراوتەوه:

۱-الشاعریه: زاراوهیەکە (تودوروف) بەکاریهێناوه وەک لیکچوو - هاوواتە بۆ ((زانست / تیوری ئەدەب))

۲-الشاعریه: بابەت، دۆزینەوێ خاوەنداری تاکیه‌تی ده‌گریته‌ئەستۆ ، که تاکیه‌تی به‌کرده‌وی ئەده‌بی ده‌به‌خشی یان ئەده‌بیەت لای (مشیونیک) .

۳-بەلام (ج ، کۆهین) به‌دیاریکردنی واتە کۆنەکه‌ براندوبییه‌تیه‌وه، که (الشاعریه) وه‌ک زانستیکیک بابەتیکی شیعره

۴-الشاعریه : وه‌ک تیوریکی گشتیش، بۆ کاره‌ ئەده‌بییه‌کان پێناسه‌ده‌کریت . [د. سعید علوش، معجم مصطلحات الأدبیه، ص ۱۲۷]

(جبور عبدالنور) له‌ سنووری وشه‌ی شیعر باس له‌ شیعریه‌ت کردووه‌ به‌وه‌ی، که به‌هره‌ی شیعریه‌ت مولکیکی خودیه‌ی ، ره‌گ و ریشه‌ی له‌ناو که‌سایه‌تی که‌شه‌ده‌کات، ئەقله‌ن و سۆزداریه‌ن جیاپه‌ده‌کاته‌وه، ئەمه‌ش به‌ تیگه‌یشتن له‌ جیهانی بینراو و نه‌بینراو لیکدانه‌وه‌ی نه‌ینییه‌کان پیک دیت ، گوزارشته‌ له‌ واقع بوون ، ئەمه‌ش هه‌ر به‌ کاریگه‌ری و که‌یاندنی ئاماژه‌ هزری و هه‌لچوونه‌کان به‌ ناوه‌وه‌و ده‌روه‌ به‌س نابیت، به‌لکو بۆ که‌سانی تر ده‌گوزاریته‌وه‌ به‌ گوزارشتی بریقه‌دار به‌ هزرو خانه‌کان هه‌موو ئەوانه‌ی پێیان ده‌گات. [جبور عبدالنور ، ص ۱۴۹]

واتا: شیعریه‌ت په‌یوه‌سته‌ به‌ خودی ئه‌و که‌سه‌ی به‌ره‌می دینیت. هه‌موو ئه‌و په‌خنه‌گر و زمانه‌وان و توێژه‌رانه‌ی باسیان له‌ شیعریه‌ت کردووه ، له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و باکگراونده‌ رۆشنییری و هزرییه‌ی هه‌یانه‌ چه‌مه‌که‌یان رۆون کردۆته‌وه‌ جوړیک له‌و به‌ها و واتایانه‌یان پێداوه‌.

(ئهرستۆ) په‌که‌م که‌سه‌ له‌ په‌خنه‌ی کوندا، که‌ باسی چه‌مکی شیعریه‌تی کردووه‌ و له‌ (داهینان) دا چری کردۆته‌وه‌، ئەو پێیوايه : ئەو زمانه‌ی شاعیر و نوسه‌ران بۆ چینی ده‌قه‌کانیان به‌کاریده‌هینن ده‌بیت خاوه‌ن کۆمه‌لیک سیما و ئەدگاری تاییه‌تی بیت و جیا بیت له‌ زمانی ئاخاوتنی رۆژانه، هه‌ر له‌ ئەنجامی ئەمه‌شدا شیعریه‌ت به‌ره‌م دیت و زمانه‌که‌ زمانیکه‌ ناوازه‌ و داهینراو ده‌بیت. [ئهرستۆ ، ل ۱۵].

ئهم چه‌مه‌که‌ دواتر له‌ په‌خنه‌ی نوێی ئه‌وروپی گۆرانکاری ریشه‌یی به‌سه‌ر داهاتووه‌ و زۆربه‌ی تیورستان له‌ چوارچۆیه‌ی تیوریکی تاییه‌ت و دیاریکراودا واتا و نرخ و ئه‌رک و سنووریکی به‌به‌ر شیعریه‌تدا بریوه‌.

(جان کۆهین) شیعریه‌تی وابه‌سته‌ی زانستی شیوازی شیعریه‌ی ده‌کات ، چونکه‌ پێیوايه، شاعیر به‌و شیوه‌یه‌ نادویت، که‌ خه‌لکی پێی ده‌دوین، به‌لکو زمانه‌که‌ی ناوازه‌یه‌، ئەو ناوازه‌یه‌ی شیوازیکیک به‌ده‌ست دینیت؛ بۆیه‌ شیعریه‌ت زانستی شیوازی شیعریه‌ی [جان کۆهین، ص ۱۵]. ئەو بنه‌ما و لایه‌نانه‌ی له‌ شیوازی شیعریشدا جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه‌ بریتین له‌ لادان به‌ پله‌ی یه‌ک و وینه‌ و خواستن.

ئه‌گه‌ر (ئهرستۆ) ئاماژه‌ی به‌ وه‌ کردبیت، که‌ زمانی نووسینی ئەده‌ب ده‌بیت جیاوازیی له‌ زمانی رۆژانه‌ و له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ (تیوری داهینان) ه‌که‌ی خستبیته‌روو، ئەوا (جان کۆهین) شیعریه‌تی له‌ چوارچۆیه‌ی زمانی شعری چرکردۆته‌وه‌ و له‌ چه‌ند بنه‌مایه‌کیش داکورتی کردوونه‌ته‌وه‌، هه‌ر ئه‌و تیه‌زینه‌ش بۆ مه‌سه‌له‌ی شیعریه‌ت وای لیکردووه‌ بریاری ئه‌وه‌ بدات و بلی ((شیعریه‌ت زانسته‌ و بابەته‌که‌ی شیعره)). [جان کۆهین، ص ۹].

(رۆمان ياكوبسن) ۋەك زامانەۋانىك شەئىرىيەت زىياتر بەرەۋ بازنەى زامانەۋانى دەخزىنەت دەلەتتە؛ دەتۋانىت شەئىرىيەت بە بە شىك دابنەت، كە لە زامانەۋانى جىئانابىتتە ۋە پىي ۋايە، كە ((بۋارى شەئىرىيەت بەكارهەتتەنەكى تايبەتەى زامانە بە جۆرىك ۋوشەكان لە واتاى فەرەهنگى خۇيان دەردە هەندىرەت بۇ ئەۋەى پۇل بىنەن ۋ بە ئەركى بەها ھونەرى ۋ ئىستاتىكەكى خۇيان ھە ستەن لە كەردارى شەئىرىيەت دا)) (رۆمان ياكوبسن، ص ۲۴].

ۋاتا: ھەر كاتىك ۋوشە ۋ دەربەرىن بۋونە خاۋەن ئىستاتىكا ۋ جۋانى شەئىرىيەت دەخولقەن، چۈنكە (ياكوبسن) دەلەتتە: ((شەئىرىيەت پىش ھەموو شتىك ۋەلامى ئەۋ پىرسىارەيە: ئەۋ شتە چىيە، كە ۋا لە پەيامىكى گوتراۋ دەكات كارىگەرى ھونەرى ھەبەت؟)) (رۆمان ياكوبسن، ص ۲۴]. شەئىرىيەتتەش ۋابەستەى ھىچ ژانرىكى ئەدەبى ناكات، چۈنكە ئەۋە رۋون دەكاتتە، كە ھەموو گوتارىكى ئەدەبى بەكارهەتتەنەكى تايبەتەى زامانە ۋ ئەۋ مەزەندەش لە دەقىكەۋە بۇ دەقىكى تر دەگۆرەت.

(تۇڧىتان تۇدۇرۇف) لە رۋونكەدەۋە ۋ تىھىزىرنەى لە چەمكى شەئىرىيەت لەگەل (ياكوبسن) تارادەيك ھاۋىر ۋ نىك دەدە، چۈنكە شەئىرىيەت بە كۆمەلىك تايبەتمەندى ھەژمار دەكات، كە بەرەھەمى ئەدەبى دەكەنە بەرەھەمىكى ئەدەبى ئىستاتىكى ئامىز، نايابى ۋ تاركىتەى پىي دەبەخشىت ۋ ((ئەۋ تايبەتمەندىيە جۆرى ئەدەبى دىننە كايە ۋە)). [تۇڧىتان تۇدۇرۇف، فى الشەئىرىيە، ص ۲۷].

(تۇدۇرۇف) شەئىرىيەت بە شەئىر ۋ پەخشەن دەبەستىتەۋە، چۈنكە بە بۇ چۈۋنى ئەۋ شەئىرىيەت كەلكى ھەيە ۋ ھەموو ئەۋ زانستەنى پەيۋەستەن بە ئەدەب بەرەھەم دىنەت. مادام زامان بە شىكە لە ئەدەب، چۈنكە بۋارى شەئىرىيەت زامانى ھونەرى ئەدەبىيە كەۋا لە دەقى ئەدەبى دەكات بىتتە ئەدەبىكى ئىستاتىكى ئامىز ۋ لە گوتنى ئاسابى جىيەدەكاتتەۋە [تۇڧىتان تۇدۇرۇف: ص ۲۸].

كەۋاتا: (تۇدۇرۇف) زامان بە كەرسەتەى بىچىنەى ۋ بناغە دارپۇرەرى شەئىرىيەت دادەنەت ۋ شەئىرىيەتتەش بە سەرەم زانرە ئەدەبىيەكان دەبەستىتەۋە نەك تەنبا شەئىر، بەلام خاۋەنى دەق پۇلى سەرەكى ۋ ئەكتىف دەبىنەت لە ئەفراندىن لە نىۋ زامانى دەق ۋ ئەمەش بەندە بە چۇنايەتەى تۋانستەى مەزەندەنى ئەدەبىيەكان لە ناۋ گوتارەكەيدا.

ئەگەر چى لە رەخەنى كۆنى عەرەبىدا رەگ ۋ رىشەى بىنەما ۋ ھەندىك لايەنى شەئىرىيەت باس كراۋە بە شىۋەيەكى ناراستەخۇ بەلام لە رەخەنى ھاۋچەرخى عەرەبىدا، پانتايەكى فراۋانترى بەبەر خۇيىدا بىرۋە، بە تايبەتەى لە سالانى شتەكانى سەدەى رابردۋ زامانەۋان ۋ رەخەنگر ۋ تىۋرستان چ بە ۋەرگىران ۋ چ لە ژىر كارىگەرى تىۋرە ئەۋرۋىيەكان خاۋەن دىدگا ۋ ھزر ۋ سۆنگەى رەخەنى تايبەت بە خۇيان ديارترىنەشيان:

(د.عزالدين اسماعيل) لە كىتتە رەخەنىيەكاندا چەمكى شەئىرىيەت پەيۋەست دەكات بە ((ھەموو ئەۋ گۇران ۋ نۆيگەرى ۋ داھىنەنى نوسەر ۋ شاعىران لە ناۋەۋە ۋ دەردەۋەى دەق ئەنجامى دەدەن. بەبى ژانرى جىۋاز، چۈنكە پىي ۋايە، كە بۋنەدى دەقى ئەدەبى بۋنەدىكى تەۋاۋ يان بەشى بەيەكەۋە لىكىنران، كە لە شىۋە ۋ ناۋەرۇك كۆكرۋەتتەۋە ۋ ناتۋانرەت لىك جىابكرتتەۋە)) [دېشېرتاۋرېرېت، الحقىقە الشەئىرىيە، ص ۳۳۶].

تېۋوانىنى ئەم رەخەنگرە كارىگەرى بۇچۈنەكانى پىشۋوتى پىۋە ديارە، كە شەئىرىيەت بەبى جىۋازى لە ھەموو ژانرىكدا بۋونى ھەيە، بەلام ئەۋەى گرېنگە ۋ ئامازەى پىندراۋە ئەۋەيە، كە شەئىرىيەت شتىكى چەسپاۋ ۋ جىگىر نىە بەلكۋ دەگۆرەت ۋ نۆى دەبىتتەۋە.

(د.کمال ابو ديب) باوەری وایه ((شعرییهت تاییه تمه ندیه کی ده قبییه، نهک میتافیزیکی)) [د.کمال ابو ديب، في الشعرية، ص ۱۸]. واتا: له دهقدا بهرجهسته ده بیته چه مکه کهشی له بوونی ((سه رسامی، له نا کاوی (فجوه التوترا) له دهقدا قورخ کردووه و ده لیت:)) (شعرییهت تاییه تمه ندیه کی به یه که وه به ستراره، به جوړیک توړیک له په یوه ندیه کان به بهر دهقدا دهکات، که گه شه دهکات له نیو پیکهاته سه ره تاییه کان، هه موو ئه دگاره بنه په تاییه کان ده کریت له سیاقینکی تر دا بین بی ئه وهی شعیر بیت، له هه سیاقینکدا، که ئه وه په یوه ندیه یانیه تیدا بنیاد بنریت هه روه ها له وه جووله به یه کدا چوو هی له گه ل پیکهاته کانی تر دا، که خودی شه قله بنه په تیه که یه و ده یگوړیت بو کرده ی داهینان، که ئه مه ش ئاماژه یه بو بوونی شعیرییهت)) [د.کمال ابو ديب، س.پ.ص ۳۵]. واتا: شعرییهت له ئه نجامی چنین و توړی به یه کدا چوو نی سه ره جمه پیکهاته کانی دهق به ره هم دیت، ره خه گر له م تیروانینه شیدا به ده رنه بوو له گاریکه ربوونی به (یا کو بسن و جان کو هین)، چونکه پتی وایه، که زمان و لادان بنه مای (سه رسامی) دینته وه کایه وه و ده لیت:)) (به کارهینانی وشه کان به هه مان بارو دؤخه چه قبه ستو وه که ی ناو فه ره ننگ شعرییهت به ره هم ناهینیت، به لکو شعیرییهت به ده رچوو نی وشه کان له سرو شته با وه که یان به ره وسرو شتیکی نو ئی، شعیرییهت به ره هم دیت)) [د.کمال ابو ديب، س.پ.ص ۱۱]. ئه وهی گرنگ و شایانی ئاماژه پیکردنه ئه م ره خه گره به شیوه یه کی ره ها بریاری ئه وهی نه دا وه، که شعیرییهت ته نیا له چوار چیوهی زماندا کور تکاته وه به لکو سنوری تیه پاندو وه به ره و)) (هه لو یستی هزی و بنه مای ههستی و وینه یی په یوه ست به زمان و ئه زمون و بونیا ده ئایدو لوژییه کان و تیروانینی جیهان)) [د.کمال ابو ديب، س.پ.ص ۲۵]. به شیوه یه کی گشتی ده گریته وه، واتا: چه مکی شعیرییهت له وه چوار چیوه بهر ته سه که ده ر هینا، که ته نیا به زمانیان په یوه ست ده کرد نهک فورم به لکو نا وه روک و دیوی نا وه وهی ده قیش ده گریته وه.

ئیمه به تیه زرین ولی وورد بوونه وه له کوی ئه م بیرو بوچوون و تیروانینه ی خسته مانه پروو ده توانین بلین چه مکی شعیرییهت:

۱- شعرییهت چه مکی نو بییه .

۲- تاییهت و په یوه ست نییه به ژانریکی ئه ده بی دیاریکراو.

۳- پله و ریژه که ی ده که ویته سه ر توانای داهینانی خودی نووسه ر.

۴- ئه گه ر چی زمان که ره سه ته ی نووسین و به ره هم هینانی دهقه ، به لام ناتوانریت شعیرییهت ته نیا بئاخزیته نیو چوار چیوهی زمانی دهق و دابیریت له بونیا ده کانی تری وهک نا وه روک و هزر و... هتد

(أوبیره هدی) له نامه ی ماسته ره که ی دا زور ژیرانه ئه وهی سه له مان دو وه، که ((شعیرییهت میژووی شعیر و شاعیران نییه ...

هونه ری شعیر نییه..... شعیر نییه و تیوری شعیری نییه، به لکو شعیرییهت له خودی خویدا بریتیه له وهی، که شعیر دهکاته شعیر ، شوینی له ناو شعیر دهکاته وه، سیفه تی شعیر، ته نانهت کرؤکی ره های شعیره)). [أوبیره هدی، مصطلح الشعرية ص ۱۶].

ته وهی دووه : په یوه ندی شعیرییهت به زمانی شعیرییهت وه:-

خودی بنه چه ی زاوا وهی شعیرییهت له (شعیره) وه و ده رگراوه هوکاری ئه مه ش بو ئه و جیاوازی و خه سه لهت و تاییه تمه ندیه یان ده گریته وه، که زمانی شعیری خاوه نییه تی، چونکه هه روه که له

تهوه‌ری پيشووتریش ئاماژه‌مان بپکرد، شیعرییه‌ت هه‌ر له نیو ده‌قی ئەده‌بیدا بوونی نییه ((ده‌شی له قسه‌یه‌کی ئاسایی رۆژانه‌شدا شیعرییه‌ت بدۆزریته‌وه، بۆ نموونه کاتیک ئاخیوه‌ریک رسته‌کانی، ئیحا و خوازه و ده‌ربڕینی جوانن، وەرگر هه‌ست به تام و چیرۆکی تایبه‌تی ده‌کات)). [هیمن عمر خۆشناو: ل ٤٣].

واتا: خاوه‌ن گوتار شیعرییه‌ت به‌ره‌م دینیت له رێگه‌ی ئەو شیواز و داهینانه‌ی له که‌ره‌سته زمانیه‌کاندا ئەنجامی ده‌دات، چونکه ((شوینی به‌کاره‌ینانی وشه‌که و چۆنیه‌تی دامه‌زراندنی نرخ‌ی وشه‌که دیار ئەکات و ئەیکا به وشه‌یه‌کی شیعری، نه‌ک شیعریه‌ته‌که خاسه و یژه‌یه‌کی سه‌ره‌بخۆ بیت و له خودی وشه‌که‌وه بیت)). [عه‌زیز گه‌ردی، ئەده‌ب و ره‌خنه، ل ٦٢]: بۆیه توانستی و لیهاتوویی خاوه‌ن ده‌ق له داڕشتن و چینی ده‌قه‌که‌یدا زۆر گرنگه، چونکه ئەم راستیه‌ حاشا هه‌لنه‌گره، که هه‌موو شاعیر و نوسه‌ریک جو‌ره‌ ده‌ربڕین و شیواز و گوزارشت کردنی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه، ئەمه‌ش بۆ هه‌موو ده‌ق و ژانریکی ئەده‌بی راسته به بی جیاوازی به‌لام مه‌رج نیه نوسه‌ر و شاعیریش له‌سه‌ریه‌ک جو‌ره‌ نوسین به‌رده‌وام بیت چونکه ((هیچ نوسه‌ریک له جیهاندا ناتوانیت به یه‌ک زه‌ین و به‌یه‌ک شیوه‌ی ده‌ربڕین و به یه‌ک سیسته‌می واتا و بیرکردنه‌وه له ده‌قه‌کانیدا مامه‌له‌بکات)). [نه‌جات هه‌مید ئەحمه‌د، تیۆری بنیاتی شاراوه، ل ١٢].

ئوه‌ی شیعیر له ده‌ربڕینی ئاسایی و ژانره‌کانی تر جیا‌ده‌کاته‌وه ئەو داهینان و ریکه‌وتنه‌یه، که له نیوان پیکهاته جیاوازه‌کانی ده‌نگ و وشه و واتادا دروست ده‌بیت به‌مه‌ش بنه‌ما شیعریه‌ته‌کان به‌ره‌م دین؛ بۆیه ((زمانی شیعری دوو ئەرکی سه‌ره‌کی ده‌بینیت: سیمۆلوژی و ئیستاتیکی، یه‌که‌میان به‌وه‌ی، که یه‌که‌ زمانیه‌کان واتای فره‌ه‌نگی خویان ناگه‌یه‌نن به‌لکو، ئاماژه به واتیه‌کی ترده‌که‌ن، دووهمیشیان ئەو جوانیه‌ی له شیوه‌ی گوزارشتکردنه‌که‌دا، له هه‌موو ئاسته‌کاندا، موسیقا، وینه‌ی شیعری، ره‌وانیژی..... به‌ره‌می دینیت)). [جه‌بار ئەحمه‌د، ئیستاتیکی ده‌قی شیعری کوردی، ل ٥٨].

پله‌ی شیعرییه‌ت و بنه‌ماکانی به پنی بۆچوونی زۆربه‌ی تیۆرستانی ئەم بواره رێژه‌که‌ی له شیعردا ئاستی به‌رزتری تو‌مارکردووه، (جان کۆهین)یش هه‌ر له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه جیاوازی له پله‌ی شیعرییه‌ت له نیوان شیعیر و په‌خشان و په‌خشانه شیعردا کردووه، چونکه ئەو پنی وایه، که پله‌ی شیعرییه‌ت له شیعردا له ئاستیکی بالاتردایه به به‌راورد به په‌خشان و په‌خشانه شیعیر.

هه‌ر ئەمه‌ش وای له (نازک الملائکه) کردووه، بریاری ئەوه بدات و بلیت: ((زمانی شیعری به‌رگی ئیجائی و نوێه‌تی نابۆشی ته‌نها له سه‌ر ده‌ستی شاعیر نه‌بیت، له‌ناو ئەو فره‌ه‌نگه فراوانانه وشه‌کان ده‌هینیت و له‌به‌رگیکی ده‌ربڕینی نوێ لیوان لیو له ئیحا و هیماکان ده‌یان دووریت، به‌م جو‌ره شاعیر گه‌شه به زمان ده‌دات زیاتر له زمانه‌وان و ریزمان سازیک، چونکه گورانیکی کرۆکی له فره‌ه‌نگه وشه به‌کارهاتووه‌کانی ئەده‌بی سه‌رده‌مه‌که‌یدا ده‌کات)). [د. به‌شیر تاویریریت: الحقیقه الشعریه، ص: ٣٥٧] لێزه‌دا ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت، که پیتۆلی شاعیر له‌و توانسته‌ ده‌نوێنیت، که به‌رده‌وام به زمانیکی پر له داهینان و په‌یوه‌ندی نوێ له نیوان وشه‌کان دروست بکات، که ئەمه‌ش سه‌ر چاوه‌ی له دایک بوونی شیعریه‌ته له‌ناو ئەو ده‌ق و خاوه‌نی ده‌قیش ((له رێگای زمانه شیعریه‌که‌یه‌وه ده‌نگی تایبه‌تی خۆی په‌یداده‌کات و جیهانه شیعیره تایبه‌ته‌که‌ی دروست ده‌کات)). [په‌ریز سابیر، ره‌خنه‌ی ئەده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعیر، ل ٢٨٦].

باسکردنی په یوه ندى شیعرییهت و زمانى شاعر بابەتیکى فراوان و بەربلاره، بەلام ئیمه له بهر سنوربه ندى تووژینه وه که مان به کورتى و پوختى لىنداواىن.

بهشى دووم: بنه ماكانى شیعرییهت له شاعرهكانى دلداردا

ئهو دهقه شیعرییهتهى (دلدارى) شاعیر ئیمه له سنورى ئهم تووژینه وه ماندا هه لمانبژاردون، بنه ماكانى شیعرییهتیا تىدا بهرجه سته كراوه و سه رجه م پىكهاته و بونىادهكانى دهقه شیعرییهكانى به شداریان له هاته كایه وهى شیعرییه ته كه دا كرده وه. وه نه بى ئیمه یه كه م كه س بین، چونكه تووژهر و رهخنگران كورد به شیوهیهك سه رپى و به كورتى ئاماره یان به هه ندیک له و بنه مایانه كرده وه؛ بویه ئیمه هه و لمانداوه به شیوهیهكى وردتر و له سه ر ئاست و لایه نى هه مه چه شن ئهمه پروون بکهینه وه، ئه وانیش:

یه كه م: شیعرییهتى دهنگ و ئاواز (موسىقا)

دهنگ كه رهسته ی بنچینه یى پىكهاتى زمانه، له شیعریشدا رولى هه ره سه ره كى ده بى نى ت له بونىادنانى ترپه و ئاوازی شاعر، ئاوازیش ((وهك ره گه زى كى ديار و ئاشكرای دیوى دهره وهى هه لبه ست رهنگانه وهى ئه و سوزه هه لچوو هیه، كه تا قى كرده وه كانى شاعیر بهرپای دهكهن و له هه لبه ستى ره سه ندا له گه ل سه رجه مى ره گه زه كانى تردا ئاویته ده بى ت وهك چو ن ئه وان كار له چو نیه تى و راده ی بهرپابوونه كه ی دهكهن، هه ر به و جو ره ئه مه ش كار له وان دهكات و ده بى ته بنه مایه كى كارى گه رى لایه نى دهر برین و جوانى بنیاته كه)). [دكتور دلشاد عه لى، بنیاتی هه لبه ست له هوناره ی كوردى دا، ل ۱۸۶]. ره گه زه بنه رته ی و سه ره كیه كانى پىكهاته ی ئاواز له م سى دهقه شیعره ی (دلدار) بریتىن له:

۱_ كىش: ره گه زى كى سه ره كى ئاوازی دهره وهى شیعره و ((بریتیه له سه رجه مى ئه و پىنا نه ی دیره هه لبه ستى ك دروست دهكهن، كه له عهرووزى عه ره بى دا ته فعیه ی پىده لى ن)). [عبدالرزاق بىمار، كىش و موسىقای...، ل ۱۰]. (دلدارى) شاعیر په یوه ست نه بووه، به شیواز و جو ره كىشك ((سه ره تا له سه ر پى ودانى شیعری كلاسكى و كىشى عهرووز شیعری چنىوه)). [كاكه ی فه لاه، كاروانى شیعری نوئى...، ل ۱۰۲]؛ بویه له به شك له شاعره كانى ئهم جو ره كىشه ی په یره و كرده وه ((دواترىش ورده ورده كه وته گو رىنى كىشى عهرووز و كه رهسته ی شیعری كلاسكى، به ره وه مه لبه ندى رومانسى و خو تا قى كرده وهى چه ند كىشكى خو مالى مى رى گای شاعر و داهى نانى گرته بهر)). [س. پ. ل ۱۰۸]؛ بویه دهكرىت هه ندیک له شاعره كانى به پى یاسا و دهستورى هه ر دووك جو ره كىش ديارى بكرىن. شاعیر له شیعری (نا ئومى دى) دا، كه له (۷) دیره شاعر پىكهاتوه كىشى عهرووزى عه ره بى په یره و كرده وه، هه رهك ده لى ت:

زه ده ی تىرى نى گاهى فیتنه په ردا زى نى گارى كم

زه / ده ی / تى / رى / نى / گا / هى / فیت / نه / په / ر / دا / زى / نى / گا / رى / كم
 --- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

گى روده ی داوى زولفى مشكبارى گول عوزارى كم [دلدار: ل ۲۱۰]

گى / ر / ده ی / دا / وى / ز / و / ل / فى / مو / شك / با / رى / گ / و / ل / ع / و / ز / ا / رى / كم
 --- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن
 کیشه‌که‌ی کیشی هه‌زه‌جی هه‌شت هه‌نگاوی ته‌واوه.
 شیعرى (خه‌نده‌که بايى) [دلدان: ل ۱۹۶-۱۹۷]، که به حه‌وتینه نوسراوه، ده‌توانریت بلین کیشه‌که‌ی
 عه‌رووزى عه‌ره‌بیه به‌مه‌ش کیشه‌که‌ی ده‌بیته هه‌زه‌جی هه‌شتی ته‌واو له‌گه‌ل هه‌زه‌جی چواری
 ته‌واو.

له ئافاقى ژيانى ناهومیدیم خه‌نده‌که‌ی بايى

له / ئا / فا / قى / ژ / یا / نى / نا / هو / امى / ا / دیم / خه‌ن / ده / که / ی / با / یى

--- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

فرشته‌ی پاکی هیوامى نیشاندام واکه بیدوینم

ف / ارش / ته / ی / پا / کى / هی / او / امى / انى / شان / دام / وا / که / بید / و / ی / نم

--- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

دهسا دهى مه‌سدهرى هه‌ستی

ده / سا / ده / ی / مه / سد / هری / هه / س / تی

--- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن

دهخیرا لاده‌رى په‌ستی

ده / خى / را / لا / ده / رى / په / س / تی

--- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن

ده‌کریت کیشه‌که‌شى کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی تیکه‌ل بیت له کیشی (۱۶) بره‌گه‌ی و کیشی (۸)
 بره‌گه‌ی.

له ئافاقى ژيانى ناهومیدیم خه‌نده‌که‌ی بايى (۱۶) بره‌گه

فرشته‌ی پاکی هیوامى نیشاندام واکه بیدوینم (۱۶) بره‌گه

پریشکی تیشکی ئه‌ستیره‌ی جوان ئیمشه‌و به ئه‌سپایی (۱۶) بره‌گه

به سۆزى هاته نۆو کونجى دلى تاریكى پر خوینم (۱۶) بره‌گه

دهسا دهى مه‌سدهرى هه‌ستی (۸) بره‌گه

دهخیرا لاده‌رى په‌ستی (۸) بره‌گه

وه‌ره تامن به رازى تو نه‌مامى شادى برۆینم (۱۶) بره‌گه

شیعرى (گۆلى سوور) [دلدان: ل ۱۹۵] به قالبی پینجین دانراوه؛ بۆیه ئه‌ویش وه‌ک شیعرى
 (خه‌نده‌که‌ی بايى) کیشه‌که‌ی ده‌کریت کیشی عه‌رووزى عه‌ره‌بى بیت، دیره‌ دریزه‌کان له‌سه‌ر کیشی
 هه‌زه‌جی هه‌شت هه‌نگاوی ته‌واون، دیره‌ کورته‌کانیش له‌سه‌ر کیشی هه‌زه‌جی چوار هه‌نگاوین،
 ده‌کریت کیشی په‌نجه‌ی خۆمالی تیکه‌ل‌یش بیت، دیره‌ دریزه‌کان (۱۶) بره‌گه‌و دیره‌ کورته‌کانیش (۸)
 بره‌گه‌ن.

گولی سوور، ئەی کچی نهوړۆز، ئەری کام دەس له باغی ژین (۱۶) برگه

گولای/سوور/ئە/ی/ک/ا/چی/ نه/و/ا/و/ۆ/ز/ ئە/ری/ک/ا/م/ دە/س/ له/با/غ/ی/ ژین

--- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

له بۆ یه ک ده فعه بۆن کردن، به ناکامی ئەتوی هینا

له/بۆ/یه/ک/ ده/ف/عه/بۆ/ن/ ک/ر/د/ن/ ب/ه/ ن/ا/ک/ا/م/ی/ ئە/ت/و/ی/ ه/ی/ن/ا

--- U / --- U / --- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

ئەو یستاکەش به ژاکاوی

ئە/و/ی/س/ت/ا/ک/ە/ش/ ب/ه/ ژ/ا/ک/ا/و/ی

--- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن

وها بێ قەدر و توژاوی

و/ه/ا/ ب/ی/ ق/ە/د/ر/ و/ ت/و/ژ/ا/ و/ی

--- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن / مفاعیلن

له سه ر ریگا فرتی داوی

له/س/ه/ر/ ر/ی/گ/ا/ ف/ر/ت/ی/ د/ا/ و/ی

--- U / --- U

مفاعیلن / مفاعیلن

۲_ سه روا: په گه زى دووهم و سه ره كى پيکهينانى ئاوازی دهره وهيه ((بریتیه له و دهنگه یا کومه له دهنگه ی (که هندی جار به برگه و لای هندی به تیپ ئاماژه ی بۆ کراوه) له کوتای وشه سه روا داره کان دووباره ده بنه وه، ئەمه به تاییه تی له کوتایی له ت یا دیره شیعر و هندی جار له ناوه وش دین)). [عه زیز گه ردی، سه روا، ل ۲۷]. شیعره کانی (دلدار) سه روا دارن و له م لایه نه وه ((که م و کورتی نییه و به لکو ئەتوانم بلێم، که قافیه کانی زۆر جوان و شاعیرانه ی)) [ره فیق حلمی، شیعر و ئەده بیاتی...، ل ۱۳].

له شیعرى (نائومیدی) دا [دلدار، ل ۲۱۰]. شاعیر یه کیتی سه روا ی پهیره و کردووه، وشه ی کوتایی هه رهوت دیره شیعره که له (ه) دهنگدا هاو به شن و وشه کانی سه روا بریتیین له: (نیگاریکم، عوزاریکم، فگاریکم، کناریکم، روژگاریکم، یاریکم، باریکم، باریکم). شیعرى (خنده که ی بایی) خاوهن شیوازیکی سه روا ی جیاواز تره.

A ئافاقی ژيانى ناهومیدیم خنده که ی بایی

B فرشته ی پاکی هیوامی نیشاندام واکه بیدوینم

A پریشکی تیشکی ئەستیره ی جوان ئیمشه و به ئەسپایی

B به سوۆزی هاته نیو کونجی دلی تاریکی پر خوینم

C دهسا دهی مه سده ری ههستی

C دهخیرا لادهری پهستی

وهه تامن به رازی تو نه مامی شادی بپوینم B [دلدار، ل ۱۹۶].

وشه کانی سه روا بریتین له (بایی، ئه سپایی) (بیدوینم، پرخوینم، بروینم)، (ههستی، پهستی)، بهنده کانی تریش هه مان شیوه سهروایان ههیه، به جوریک له ته دریزه کان خاوهن سهروای بهنۆره و له ته کورته کانیش سهروایان وهک یهکه، به لام هاوسهروا نین له هه موو بهنده کان به لکو، هه ر بهنده و سهروای تایبهت به خۆی ههیه و جیاوازه له گه ل بهنده کانی دوا ی خۆی. شیعری (گولی سوور) یش سهرواکه ی به م شیوهیه:

گولی سوور، ئه ی کچی نه ورۆز، ئه ری کام دهس له باغی ژین A

له بۆ یهک ده فعه بۆن کردن، به ناکامی ئه تۆی هینا B

ئه ویتساکهش به ژاکاوی C

وها بئ قه در و تۆزای C

له سه ر ریگا فری دوا ی C

له جه وری زولمی ئه و دهسته په ری زاده ی به یان له رزین A

له ده وری ئه م چله ی لئی بووی په پوله ی زه رد و سوور گریا B

منیش ئه ی گول دلیم بوو D

دلچکی پر له ئاره زوو D

به سۆزی ئاوی چه ز تینوو D

[دلدار، ل ۱۹۵].

به ندی کوتاییش له سه ر هه مان سیسته می سهروای پۆیشتوو، وشه سهرواکان وهک دیاره (ژین و له رزین) له دوو دهنگدا هاوبه شن، وشه کانی (هینا، گریا) له یهک دهنگدا هاوبه شن و وشه کانی (ژاکاوی، تۆزای، دوا ی) له سهی دهنگدا هاوبه شن و وشه کانی (بوو، ئاره زوو، تینوو) هاوسهروان و له یهک دهنگدا هاوبه شن.

۳- پاش سهروا: به هاوبه شی له گه ل کیش و سهروادا ئاوازی دهر وه پیکده هینیت و ((بریتیه له وشه یهک، یاخود رسته یهک له دوا ی هه موو دیره شیعریکا وهکو خۆی دووباره ئه کرپته وه، به مهرجیک پینش ئه و قافیه ی دوومه دیسه انه وه دیره شیعره کان قافیه ی تایبه تیان بئی)). [دمعروف خه زنه دار: کیش و قافیه له شیعری کوریدا، ل ۵۹]. واتا: دهکه ویته دوا ی سهروا.

له شوینی پر له ههستی بئ

که رسته ی خۆشه ویستی بئ [دلدار، ل ۱۹۷].

(بئ) پاش سهروایه و به هه مان واتا دووباره بوته وه، (ههستی و خۆشه ویستی) وشه ی سهروان و له دهنگه کانی (ستی) دا هاوبه شن.

۴- دووباره کردنه وه: شیعرییه تی دووباره کردنه وه واتا: زیاتر له جاریک هاتنی وشه و گریی و دهسته واژه و... هتد (هیز و توانا به شیعیر دعات و بۆ دامه زرانندی ووزه یهکی دهنگی هیمادار ئاراسته ی دهکات، به جوریک، که له خزمه تی شیعره که ی دا بیت)) [محمد ولد عابدین، شعر المعاصر، ص: ۵۷]، چونکه دووباره کردنه وه ئه رکی ههیه ((له شیعیردا دوو مه به سته ده پیکتیت: یه که م: چیژ به خشین، که مه به سته کی ئیستاتیکای رووته، دوومه یس سهرنج راکیشانی خوینهر بۆ ئه و وشه (یا

گوزارشىت يان رىستە ... دووبارە دەكرىتەو، كە گرنىگىەكى تايىبەتى لە ناو دەقە شىعەرىيەكەدا
 ھەيە)) (جەبار ئەحمەد حوسەين، ئىستاتىكاي دەقى شىعەرى، ل ۱۳۸]
 شاعىر لە چەند دىرە شىعەرىكدا دووبارە كەردنەوھى ئەنجام داو،
 واتا: وشەكان ۋەك خۇيان بە ھەمان فۆرم دووبارە دەبنەو، ۋەك:
بە رۆژ ترسا و تاساوى زەھى كاسەى شەوى پىشوم
بە شەو سەرخۆش و مەستى جامى قەھرى رۆژگار يىكم [دەلدار، ل ۲۱۰].

وشەكانى (شەو و رۆژ) زىاتر لە جار يىك دووبارە بوونەتەو.
لەبەركە و زولفى زىر يىت بەسەريا بىتە خوار چىن چىن
پەرى تىم تىم، بە راز و ناز، لە بۆت بىنن بنەوشەى مۇر [دەلدار، ل ۱۹۷].
 وشەكانى (تىم تىم، چىن چىن) دووبارە بوونەتەو.
 ۵- رەگەزدۆزى: بەشدارى لە دروستبوونى شىعەرىيەتى ئاوازى ناوھەدا دەكات، ((كە دوو وشە
 يان پىتر لە روالەتدا ۋەكە يەك بن يا بەيەك بچن، بەلام لەھەر يەكەيان واتاى تايىبەتى خۆى ھەبىت،
 كە جودابىت لەواتاى وشەكانى دىكە))، [عەزىز گەردى، جوانكارى، ل ۷۵]. رەگەزدۆزى چەند جۆرىكى
 ھەيە. بۆ نمونە:

ئەرى ئەى دەستى دلسۆزم بە بى سۆز من مەرەنجىتە
(سەبەر) دەرمانى دل ناكە من پەيوەندى يارىكم [دەلدار، ل ۲۱۰].
 وشەكانى (دلسۆز و سۆز) رەگەزدۆزى ناتەواوى زىادىيان پىكەيتاۋە؛ چۈنكە وشەى يەكەم دوو
 دەنگى لە وشەى دووھم زىاترە.

نىگارى بوو، بە ناكامى بە گىراوى، بە ئىش و نىش
لە ژىن رۆبى ئەوئىستاكە ھەوئىنى داستانىكە [دەلدار، ل ۱۹۸].
 وشەكانى (ئىش و نىش) رەگەزدۆزى ناتەواوى جوداىيان پىكەيتاۋە و لە يەك دەنگدا جىاوازن.
 ۶- دژىيەك: ھونەرىكى رەوانبىزىيە ئاوازى ناوھەى شىعەر چىر و پاراوتر دەكات، ئەمەش بە ھۆى
 ئەو پەيوەندىيە واتايىيە دژىيەكەى لە نىوان وشەكاندا ھەيە برىتايىيە ((لە بەكارھىنانى دوو وشە يان
 زىاتر، كە لە روى واتاۋە پىچەوانە (دژ) ى يەكترن، نەك لە روى دارشەتنى زمانەوانى
 يەو)). [د. محمد الھادى الطرابلسى، خصائص الأسلوب، ص ۱۰۲].

پرىشكى تىشكى ئەستىرەى جوان ئىمشەو بە ئەسپايى
بە سۆزى ھاتە نىو كونجى دللى تارىكى پر خوئىنم [دەلدار، ل ۱۹۶].
 وشەكانى (تىشك و تارىك) دەبنە دژىيەك.

بە يادى ئەو دللى تىنو
كە چۆن ھات و ھاش دەرچوو [دەلدار، ل ۱۹۸].
 وشەكانى (ھاتن و چوون) دژىيەكن.

دووھم: شىعەرىيەتى لادان
 لادان بنەمايەكى ھەرە سەھەكى ھاتتەيايەى شىعەرىيەتە و لە زمانى دەقى ئەدەبى بە گىشتى و -
 شىعەر- بە تايىبەتى ئەم لادانە رىگە پىدراۋە، چۈنكە لادان لە ناو دەقدا ((رۆلى بە نەمركردنى دەق
 و چىركەردنەوھى دەربرىن و بەخشىنى ئىحايەكى كارىگەر ھەيە و بەجۆرىك بەرزبوونەوھە رىژەكەى

بەرزبوونەوهی شیعرییەت و پیکهاتەکهی دەسهلمینێ)) [شیرزاد عەبدوڵلا قادر، لادان لە شیعری رەفیق سابیر دا، ل ۱۴]. راستییەکی زانراویشە، که ئاست و لایەن و ریزە لە لادان لە زمانی شیعرییدا بە بەراورد بە ژانرە ئەدەبییەکانی تر بەرز و چرترە، چونکە ((بە بێ ئەم لادانە شیعەر پەیدانابیت؛ لەبەر ئەوە لە قەلەم دانی ئەم لادانە بە (هەلە) واتە پەتکردنەوهی بوونی شیعەر)) [جەبار ئەحمەد حوسین، ئیستاتیکی دەقی شیعری، ل ۵۶].

هەر ئەمەش بۆتە ھۆکاری جیاکردنەوهی زمانی شیعری لە زمانی ئاھاوتنی رۆژانە و قسە پیکردنی گشتی.

ئەو لادانە زمانیانە لە زمانی شیعری ئەم سێ دەقە شیعرییدا ئەفریندراون بریتین لە:

۱- **لادانی دەنگی:** ئەم جۆرە لادانەدا لە ئاستی دەنگ ئەنجام دەدریت و ((شاعیر تێدەکووشی لە ریگی خۆرژگارکردن لە کۆتوبەندی یاسا دەنگییە باوەکانی زمانەوه، جۆرە دەنگیک لە واژە شیعەرەکه پەیدا بنوینێ، که لە روانگی دەنگسازییەوه لەگەڵ دەنگی زمانی باو یەک نەگریتەوه)). [ناز ئەحمەد سەعید، لادان لە شیعری لە تیف هەلمەت دا، ل ۱۲۰]: بۆیە دەستکاری هەندیک یاسای دەنگی لە پیکهاتەیی وشەکاندا دەکات، بۆ نمونە:

گولی سوور، ئەی کچی نەورۆز، ئەری کام دەس لە باغی ژین

لە بۆ یەک دەفە بۆن کردن، بەناکامی ئەتۆی هینا [دلدار، ل ۱۹۵]

شاعیر لە وشە (دەس) لادانیکی دەنگی کردووە و دەنگی (ت) ی کرتاندووە و لە بنەپەتدا (دەست) ه.

گەراوێ سینەکهی تارم، ئەو ئیستاکەش ئەی گولی غەمگین

لە تەنهایی سەرینت بێ، دەهانی ئەم دلە توخوا! [دلدار، ل ۱۹۵]

وشە (تاریک) دەنگی کۆتایی کرتینراوە و کراوەتە (تار)، (ئەوا ئیستاکە) ش کراوەتە (ئەو ئیستاکە) دوو دەنگ لە ناوەرستەکهی کرتینراون.

ئەبێ چۆن پشت بە دلداریم ببەستم تاکو ئیستیکە

گەلی دوورین لەیەکتەر ئەو لە بارئ من لە بارئکم [دلدار، ل ۲۱۰]

وشە (ئیستا) گۆراوە بۆ (ئیستە) و دەنگی دەستکاری کراوە.

۲- **لادانی وشەیی:** وشە کەرەستەیهکی گرنگی دەربرینە بە تاییەتیش لە ئەدەب دا ((بەکارهینانی وشەش بە پیتی بەکارهینەکانی، هەر وەها بە پیتی ئەو بواری، که ئەو کەسە تیندا بەکار دەهینیت دەگۆریت، ئەو وشانەیی لای شاعیر وەکو زەخیرەیهکی ئەدەبی هەیه لای کەسیکی ئاسایی نیە)) [شەرمین ئیبراھیم عەزیز، پەشێو و تازەکردنەوه لە شیعری کوردیدا، ل ۱۱۷]. زۆر بەی شاعیران هەندیک لادان لە ئاستی وشە ئەنجام دەدەن؛ بۆئەوهی زمانیکی شیعرییەت ئامیز بە دەقەکهیان ببەخشن، (دلدار) ی شاعیریش ئەم جۆرە لادانە وشەییانە ئەنجامداون:

أ_ وشەیی بیگانه: بەکارهینانی وشەیی زمانیکی جیاوازه لەو زمانەیی دەقەکهی پینوسراوە، شاعیر لە چەند دێرە شیعرییدا وشەیی بیگانهی عەرەبی و فارسی بەکارهیناوە و بوونەتە بنەمایەکی شیعرییەتی دەقەکان، بۆ نمونە:

جوانی غونچەیین بوو واکه پەنجەیی رازی راکیشای

دە سەیری چەند بە وەسلی زولفی خاوت شاد و مەسرورە [دلدار، ل ۱۹۶]

وشەکانی (وەسل) و (مەسرور) وشەیی عەرەبیین.

هەمووی نووری ژیاڵە فەیز و نووری ئاسمانی شین

هەموو چەپڵە گۆشادی لێی ئەدەن هەرچی کە ئەی دینی [دەردار، ۱۹۷۰]

وشەکانی (نوور، فەیز) عەرەبیین و (گۆشاد) فارسییە، هەر و هەها لەم سنج دەقە شیعیرییەدا وشەکانی (حال، مەعبەد، قودرەت، باری، دین، کردگار، تەبجیل، ئیکلیل، ئەوجەوان، ئابیدە، دەفە، قەدر، رەحم، فیتنە، فگار، قەدەر، سەبەر، جەوان) بەکارهێناون.

ب- **لادانی شیۆهزاری:** لادانیک و وشەییە بەکارهێنانی ((وشە سەر بە زاریکی تری جیان، یاخود ئەو وشانەن، کە شاعیر لە ناوچەکە ی خۆیدا بەکار دێن، بەلام وشە ناو زمانی فەرمی نین و شاعیر بۆ سازاندنی جوانکاری و بەخشینی شیعیرییەتیکی چێژ بەخش بە کاریان دەهینیت)). [شیرزاد عەبدوللا، س.پ، ۱۹۶]. (دەردار) لە زمانی شیعەرە کەیدا ((زۆرانبازی و چوونە مەیدانیک لە نیوان دیالیکتە بچوو کەکانی شیۆهە کرمانجی خوارووی زمانی کوردیدا هەبوو، لە نوسینەکانیا دەردەکەوی، کە خەلکی سلیمانی نییە ئەگەرچی زمانە ئەدەبییەکە لەوێ وەرگرتوو، جەوهەری شیۆه بچوو کەکانی کوردی کۆیە و هەولێر و کەرکوک ئاشکران)) [د.مارف خەزەندەر، میژووی ئەدەبی کوردی، ۱۹۵۹]. بۆ نمونە:

لە پەلکی تازە پشکوتووی نەژاکاوی گۆلی نەسرین

کراسیکی شپی بیگەرد دروستکە شەنگ و دامەن شۆر [دەردار، ۱۹۷]

شاعیر وشە (پەلک) بەکارهێناوە، کە لە شیۆهزاری کۆیە و هەولێر بەکار دەهینیت.

گۆلی سوور، ئەی کچی نەورۆز، ئەرێ کام دەس لە باغی ژن

لە بۆ یەک دەفە بۆن کردن، بە ناکامی ئەتۆی هینا [دەردار، ۱۹۵]

شاعیر (ئەتۆ) بەکارهێناوە، لە جیاتی وشە تو، کە لە هەندێ شیۆهزاری هەولێر بەکار دێت.

ت- **لادانی رستەیی:** شیعیرییەت دروست دەکات، چونکە ((شاعیر بە لەبەرچاوە گرتنی یاسا سینتاکسیەکانی زمانی ئۆتوماتیک، هەولێ بەرچەستەکردن و خۆدزینەووە لە یاسا سواوەکانی زمانی ئۆتوماتیک دەدات، واتە هەول دەدات، کە ریزکردنی کەرەستەکانی رستە وەکو بکەر، بەرکار، کار... هتد تیک بەدات یاخود هەندێ بەشی رستە بکرتینیت)). [عەبدولسەلام نەجمەددین شیکردنەوی دەقی شیعری، ۱۰۹]. ئەمەش جۆریک لە ناکاوی و سەرسامی لای خوینەر دروست دەکات، بۆ نمونە:

وەرە نیو ئابیدەت تا من لەبەر پیت دابەم ئەژۆ...

لەبەر وە نا دلارامی لەبەر وە چوونکە بالایی... [دەردار، ۱۹۸]

رستەیی یەکەم (پاش و پیشکردن) ی کەرەستەیی تێدایە، لە بنچینەدا رستەکە بەم شیۆهەییە.

وەرە نیو ئابیدەت تا من لەبەر پیت ئەژۆ دابەم.

شاعیر لە سەرتاپای بەندیکدا لادانی رستەیی ئەنجامداوە و ئەم لادانەش کیش و سەروا و چینی واتایی دەقەکەیان چڕ و سەرنجراکیش کردوو، پلەیی شیعیرییەتەکە بەرزبۆتەو.

لە پەلکی تازە پشکوتووی نەژاکاوی گۆلی نەسرین

کراسیکی سپی بی گەرد دروستکە شەنگ و دامەن شۆر

لەبەرکە و زولفی زێرینت بەسەریا بیته خوار چین چین

پەری تیم تیم، بە راز و ناز، لە بۆت بینن بنەوشەیی مۆر

به ئاواز و نهواو ته بجيل

بهۆنن پيچكه كى ئيكيلىل

ببهن كرنوش بلين: ئى شۆخ، پىرى زادهى گزنگى خور [دلدار، ۱۹۷]

رسته كان له بنچينه دا بهم شيوه يه ن

- گولى نه سرين له په لكى تازه پشكوتوى نه ژاكوى كراسيكي سى و بى گهر د شهنگ و دامه ن شور دروستكه و له بهر كه.

گولى نه سرين / بگه ره ده بيت له سه ره تاي رسته بيت به پى ياساى رسته سازى كوردى (بگه ر + بهر كار + كار) به لام شاعير بردبوويه كوتايى، ههروه ها (دروستكه) / كارى رسته كه يه و ده بيت له كوتايى رسته بيت.

- زولفى زيرينت چين چين به سه رىا بيته خوار.

چين چين ده بيت له پيش كارى رسته كه وه بيت.

- پىرى تيم تيم به راز و ناز، بنه وشه ي مورت له بو بيتن.

له م رسته يه دا (بنه وشه ي مورت) له كوتايى رسته دانرابوو ده بيت بيته پيش كاره كه، ههروه ها شاعير شوينى جيتارى لكاوى (م) ده ستكارى كردوو و بردبوويه تيه دواى (له بوت).

- به ئاواز و نهوا و ته بجيل پيچكه كى ئيكيلىل بهۆنن.

كارى رسته كه له سه ره تا هاتوو و ده بيت له كوتايى رسته دا بيت.

- كرنوش ببهن بلين: ئى شۆخ، پىرى زادهى گزنگى خور.

شاعير وشه كانى (كرنوش) و (ببهن) ي پاش و پيش كردوو.

ج- لادانى واتايى: هه موو ئه و جوړه لادانان ده گريته وه، كه له ديوى ناوه وه ي زمان ئه نجام ده ريت، ئه مه ش له كاتى چينى دهق له چوئيه تى به دوايه كداهاتن و گونجاني كه ره سته زمانيه كان (وشه و رسته كان) به ره م ديت، ئو لادانه واتايانه ي له م دهقانه ده بيزين برى تين له:

أ- هه لئاوسانى واتايى (دووباره كردنه وه ي واتايى): ليزه داوشه كان له فورمدا جياوازن به لام له واتادا وهكو يه كن يان واتايان له يه كه وه نزى كه، و له چه ند سيمايه كى واتاييدا هاوبه شن، ((ئمه ده بيه هوى دروست كردنى جوانكارى واتايى، به ريگه ي سه ره كى داده ريت بو دووباره كردنه وه ي واتا)).

[پ.د.فازيل مه جيد و دشىروان حوسين، دووباره كردنه وه ي واتايى... ل ۷۱]. ئه م جوړه شيعرييه ته له چه ند ديزه شيعريكى شاعيردا بوونى هه يه بو نموونه:

به ئاواز و نهواو ته بجيل

بهۆنن پيچكه كى ئيكيلىل [دلدار، ۱۹۷].

وشه كانى (ئاواز و نهوا و ته بجيل) دووباره كردنه وه ي واتايين، وشه كانى (شۆخ و پىرى زاده) ش به هه مان شيوه، چونكه پىرى شۆخه.

ئەوى نەيدىيى نيشى دل و يا ئازارى دلدارى

چوزانى من له ئيشانى چه سووتان و فگار يكم [دلدار، ۲۱۰].

وشه كانى (نيش و ئازار و نيش) دووباره كردنه وه واتايين، (سووتان و فگار يش) جوړيك له نيش و ئازار.

جوانى غونچه يين بوو وا كه په نجه ي رازى راكيشاى

دە سەیری چەند بە وەسلی زولفی خاوت شاد و مەسرورە [دەردار، ۱۹۶].

وشەکانی (شاد و مەسرور) بە هەمان واتا دین.

ئەم شیعرییەتە هەندیک جار بە (زیدەگوتن) یش ناودەریت، چونکە کاتیک شتیک خاوەن سیفەتیکە ئەگەر نەشگورتیریت، هەمان واتا دەگەیینیت، بۆ نموونە:

هەمووی نووری ژیاڵە فەیز و نووری ئاسمانی شین

هەموو چەپلەوی گوشاردی لئ ئەدەن هەرچی کە ئەوی دینی [دەردار، ۱۹۷].

ئاسمان خاوەنی شینیە، ئەگەر ئەو سیفەتەتی نەشدریتەپال دەبیت.

بەن کرنوش بلێن: ئەوی شوخ، پەری زادەوی گزنگی خۆر [دەردار، ۱۹۷].

شوخی و پەری هەلگری هەمان سیفەتن؛ بۆیە ئەگەر هەر کامیان بە تەنیا بین و اتایە کە ناگۆریت.

ب_ دانه پال: ((لادانکی واتاییە، بەخشینی سیفەتیکە بۆ شتیک، دیاردەیک، ناویک، بە جوړیک ئەو شتە هەلگری ئەو سیفەتە نەبیت و لەگەڵی نەگونجیت، ئەمەش لە ئەنجامی دەستکاری کردنی تەوهری جینشینی و هاوونشینی زمان دینیته کایەوه)) [صافیە محەمەد ئەحمەد، لادان لە شیعری نوێخاوەن، ۹۲].

بۆ نموونە شاعیر دەلێت:

ئەوا ئیکلی دلسۆزی و دلارامیت ئەکەین پێشکیش

هەر چەپکەوی خەم و مل کەچ سروشتی نەوجەوانیکە [دەردار، ۱۹۸].

خەم چەمکی مەعنەویە، بەلام شاعیر سیفەتی چەپکی داووتەپال و ناگونجیت لەگەڵیدا، چونکە بۆ شتی بینراو و بەرجەستە بە کار دیت.

جوانی غونجەیی بوو واکە پەنجەوی رازی راکیشای

دە سەیری چەند بە وەسلی زولفی خاوت شاد و مەسرورە [دەردار، ۱۹۶].

راز چەمکی واتاییە و نادیارە، شاعیر سیفەتی پەنجەوی داووتەپال، کە سیفەتیکە زیندەوهرانە.

سئ یەم: شیعرییەتی وینەوی هونەری

وینەوی هونەری داھێنان و جوانی تێدا یە؛ بۆیە ((دروسـتکـرنا وینین هونەری ئیک ژ ئەرکین گرنگین شیعرییەتی دەیتە هژمارتن و ... هوزانقان برینا پەیفین زمانی وینەیکە نۆی ژئ دروست دکەت و شیعرییەتی بەرجەستە دکەت)) [بفرین رشید حسین، شیعرییەتا زمانی هوزانی، ۳۸]؛ بۆیە لێرەدا توانا و لێهاتوویی خاوەن دەق گرنگە لە چۆنیەتی مەزاندنەکە، چونکە وینە کۆمەلێک رەگەزی تاییەت بە خۆی هەیە و ((داھێنانی وینەش لە هەر شتیکەوه بیت لە لای هەر شاعیریک دەووستیتە سەر توانای خەیاڵی ئەو شاعیرە و رادەوی کاریگەری و وەرگرتنی ئەو دیمەنە، چونکە لە تیکە لاوبوونی عەقل و سۆزدا جاریکی تر بەهۆی خەیاڵی بەرزووە ئەم وینەیه دەخولقینیت، شتیکی تازەیه لە وانەیه پەيوەندی بە دیمەنی هەستپیکراو هەبیت))، [د.سەردار ئەحمەد، بنیاتی وینەوی هونەری، ۴۵]. وینەوی هونەری بەپێی رەگەزە پیکهینەرهکانی و شیوازی مەزاندن و چەند بئەمایەکی تر (کە لێرەدا دەرڤەتی باسکردنمانیان نیە و سەرچاوەی تاییەت بە باسکردنی لە رەخنەوی ئەدەبی کوردیدا زۆرن) چەندین جوړی هەیە، ئەو وینە هونەرییانە لە دەقە شیعرییەکانی (دەردار) دا ئامادەیان هەیە ئەوانەن:

۱- **وینەى تاک:** لەم جۆره وینەیه بە گەلیک شیواز دەکیشریت، وەک: بەرجهستهکردن و بەکەس کردن و بەتەنکردن و وەسفی راستەوخۆ و لیکچواندن و خواستن، (شاعیر روودەکاتە بەکارهینانی وینە بۆ ئەوێه، کە گوزارششت لە هەندى دۆخى لیل و ئالۆز بکات، کە بە راستەوخۆی ناتوانی بیانگاتى). [د.سەردار ئەحمەد، س.پ، ل ۱۲۸-۱۴۵]

بۆ نموونە شاعیر دەلیت:

پریشکی تیشکی ئەستیرهى جوان ئیمشەو بە ئەسپایی
بە سۆزى هاتە نێو کونجى دلى تاریكى پر خوینم. [دلدار، ل ۱۹۶]

شاعیر وەسفیکى راستەوخۆى کردووه و وینەکە وینەیهکی تاکە.

لە دەشتى نائومیدى دا بە دەم باى قەدەر هەروەک
پەلاشى وام کە هەر ساتە لە گۆشە یا کەناریکم. [دلدار، ل ۲۱۰]

وینەیهکی لیکچواندنه، شاعیر خۆی بە پلاش چواندووه، چونکە لە دەشتى نائومیدیدا وشک و سیس بووه؛ بۆیە بەو قەدەرهى بەسەریدا هاتوو بە هەر جاره و بۆ گۆشەیهک و کەناریکی دەبات و شوینى جیگیر ونا دیاره.

ب- **وینەى لیکراو:** لەو جۆره وینەیهدا ((دوو وینەى تاک یان کۆمەلە وینەیهک بەسەریهکەوه تیکەل دەبن و یهکەیهکی گەورەتر پیشان دەدەن، وینەکان بە شیوهیهکی وا تیکەل بە یهکدی دەبن و سایه و سیتیهریان بەسەریهکدا دیتەوه و چەند دیمەنیکمان نیشان دەدەن.)) [هاوژین سلێوه، بنیاتی وینەى... ل ۹۹].

جوانى غونچهیى بوو واکە پەنجەى رازى راکیشای
دە سەیرى چەند بە وەسلى زولفى خاوت شاد و مەسرورە
لە رووى راستى ئەتۆش وەک ئەو گولیکى چیمەنى دنیای
کەچی تاجى دلى هیشتا دلت لەم حالە رەنجورە... . [دلدار، ل ۱۹۶]

وینەکە وینەیهکی لیکراوه، چونکە لە چەند وینەیهکی تاک پیکهاتوو، شاعیر بە گشت وینەکان تابلۆیهکی سەرنجراکیشەرى رازاوهى کیشاوه، سەرەتا وینەیهکی پروونبێژى لە ڕیگهى خواستنهوه کیشاوه، پەنجەراکیشان سیفەتیکى زیندەوهرانه و داویەتەپال غونچه بەمەش بە زیندەوهرکردنى ئەنجامداوه، دواتر وەسفیکى راستەوخۆى ئەو غونچهیه دەکات، کە چەندە بە بینینی زولفى خاوی یار شاد و مەسرورە، ئنجا وینەیهکی لیکچواندنى هیناوه و لە ڕیگهى وەسفی راستەوخۆ دووبارە وینەیهکی تری کیشاوه.

ت- **وینەى کۆپلهیى:** ئەم جۆره وینەیه تاییهتە بەو شیعراوهى بە شیوهى کۆپله نووسراون، هەردوو شیعری (خەندەکەى باى و گوولى سوور) خاوەن بونیادی کۆپلهیین؛ بۆیە ((هەریهک لەم کۆپلانه بە جیا مانایهکی جوان دەدەن بە دەستەوه و بە هەموو کۆپلهکانیش رەنگاوپرەنگییهک بە وینەى هەمەجۆر دەبەخشن و وینەیهکی گشتى دروست دەکەن.)) [هاوژین سلێوه، س.پ، ل ۱۱۰] لە هەموو کۆپلهکاندا بەسەریهکەوه چەند وینەیهکی گشتى و اتا قول دروست دەبن بەمەش شیعرییهتیکى کاریگەر و جیاواز بەرهم دیت. بۆ نموونە: لە دوو کۆپلهدا دەلیت:

منیش ئەى گول دلیکم بوو
دلیکی پر لە ئارەزوو

به سۆزی ئاوی حەز تینوو
 له ناکاو لام فری بۆ لای کچیکی دولبەر و شیرین
 ئەویش ریشەیی له دەست گرت و به بێ رحمی له ژێر پێی نا
 به گریاوی و برینداری
 به روو زەردی و غەمخواری
 به بێ ئومید له دلداری

گەراوه سینەکەیی تارم، ئەوێستا کەش ئەیی گولی غەمگین

له تەنهایی سەرینت بێ، دەهانی ئەم دله، توخوا!!! [دلدار، ل ۱۹۵]

سەرەتا وەسفی دلەکەیی دەکات، بەلام دواتر له ریگەیی خواستەوه، که سیفەتی فرینی داووتەپال و دەلی: ئەو دلەم بۆ لای کچیکی جوان و شیرین فری، دواتر وینەیی ئەوه دەکیشیت چۆن ئەو کچه ریشەیی دلەکە دەرهیناوه و زۆر بێ رحمانە خستووێتیه ژێر پێتەکانی؛ بۆیه شاعیر دلەکەیی شکاوه و به برینداری و نائومیدی و غەمباری گەراوتەوه ناو سینگی تاریکی شاعیر، که هیچ پرووناکیهکی هیوای تیدا نەماوه، بەلام شاعیر دووبارە ئەو دلەیی خۆی پێشکەش دەکاتەوه و بۆ ئەوهی بێیتە سەری، وینەکان یەکتریان تەواو کردوو و بەسەر یەکەوه واتایهکی قوولیان گەیاندوو.

ج- وینەیی دەروونی: شاعیر و نوسەرەکان وەک هەموو تاکیکی ناو کۆمەلگا خاوەن هەست و نەستن، ئەو بارودۆخە دەروونیهی تینیدا دەژێبین پاستەوخۆ له دەقەکانیاندا بەرجەستەیی دەکەن و خۆیتەر لەو هەست و نەستەیان دەگات، که له ناخیاندا هەیه ((وینەش له دایک بووی ئەو باره دەروونیهییە و ... ئەو کیشە دەروونیاوە هیزیکی پالەرن بۆ تەقینی کانیای شاعر و تەعبیرکردن لەو باره دەروونیهی)). [د.سەردار ئەحمەد، س.پ، ۳۵۲-۳۵۳] شاعیر له چەند وینەیه کدا بارودۆخە دەروونیه کانی خۆی کیشاوه و دەلیت:

به رۆژ ترسا و تاساوی زهه کاسهیی شهووی پیشوم

به شهو سەرخۆش و مەستی جامی قەهری رۆژگارێکم. [دلدار، ل ۲۱۰]

شاعیر لەم وینەیه دا زۆر به وردی توانیویەتی وەسفی ئەو بارودۆخە دەروونیهی خۆی بکات، که رۆژ تووشی ترس و تاساوی و دەبییت و شهویش سەرخۆش و مەستی خەم و خەفەتی رۆژگارە.

سەر و مایهیی جهوانی خۆم له ریگەیی رازی ئەو دانا

له دەرگانهی وهفای هیشتا ههژار و لیو به بارێکم. [دلدار، ل ۲۱۰]

شاعیر ئەوه دەردەخات، که چۆن هەموو تەمەن و گەنجیهتی خۆی له ریگەیی نەپنی و خۆشه‌ویستی ئەو داناوه بەلام ئەو هیشتا هەر بێ وهفایه بەرامبەری و له بارودۆخیکی خەمۆکی و لیوبەباری دایه.

گولی سوور، ئەیی کچی نەورۆز، ئەری کام دەس له باغی ژین

له بۆ یەک دەفەهە بۆن کردن، به ناکامی ئەتۆی هینا

ئەوێستا کەش به ژاکاوی

وها بێ قەدر و تۆزاوی

له سەر ریگا فری داوی.

له جهور و زولمی ئەو دەسته پەری زادهی بهیان لهرزین

له دەوری ئەم چۆلی لی ی بووی پەپوولە زەرد و سوور گریا. [دلدار، ۱۹۵ ل]

شاعیر له ڕێگەی چەند وینەیهکی لیکدراو زۆر جوان و سەرکەوتوانە وینەیهکی دەروونی ئەو گۆلە کیشاوه، که چۆن به ژاکاوی و بی نرخ و بهها فریانی داوه و له تاو ئەو تاوانە بەرامبەری کراوه پەریزادهکانی بهیان هاتوونه لهرزین و پەپوولەکان به ڕەنگی جیاوازه وه بۆی هاتوونه ته گریان، کۆپله که چەند وینەیهکی دەروونی سەرنجراکیشی تینا کیشراوه.

ئەو وینانەیی خستماننەروو دەچنە خانەیی چەند شیوازیکی تری وینەش وهک: وینەیی بازنەیی و وینەیی وهستاو و جوولاو... هتد به لām له بەر سنوربهندی توێژینه وهکه و دووباره نه بوونه وهی وینەکان دیارترین جورمان دەست نیشان کردوون، بۆ نمونە: ئەو کوتا وینە دەبیتە وینەیهکی وهستاو.

زمانی شیعی (دلدار) چه ندین بنه مای شیعییهت له خۆده گرن، به لām له بەر سنوربهندی توێژینه وهکه مان ته نیا له و سێ دهقی هه لمانبژاردوون، بنه ماکانمان به کورتی و پوختی دهست نیشانکردوون، چونکه هه ریه ک له و بابە تانەیی باسمانکردوون زۆر قوول و فراوانن و به چه ندین لاپه ره نووسینی تریش ته واو نابن.

ئەنجام

به ره مەیی ئەم توێژینه وهیه ئەم ئەنجامانەیی خواره وهن:

۱- زمانی شیعی دلدار خاوهن ئاواز و ئاههنگه و ئاوازی دەر وه کیش (هرووز و خۆمالی) و سه روا و پاش سه روا به شدارییان له دروستبوونیدا کردوه.

۲- هونه رهکانی دووباره کردنه وه و رهگه زدۆزی و دژیهک، ریتمی ناوه وهیان دروستکردوه.

۳- شیعییهتی لادان له ئاسته جیاوازهکانی زمان بوونی ههیه:
أ- له ئاستی دهنگ (کرتاندن، گۆرین).

ب- له ئاستی وشه (وشهیی بیگانه، لادانی شیوهزاری).

ت- له ئاستی رسته (پاش و پیش کردنی وشه، کرتاندن).

ت- له ئاستی واتادا (هه لئاوسانی واتایی و دانه پال).

۴- وینەیی شیعی به شیوازی (وینەیی تاک، وینەیی لیکدراو) کیشراون

۵- وینەیی کۆپلهیی له و شیعرانەیی به کۆپله نوسراون بوونی ههیه.

۶- شاعیر به گوزارشتکردن له بارودۆخی ههست و خه م و په ژارهکانی وینەیی دەروونی کیشاون..

سەرچاوهکان

یه‌که‌م: به زمانی کوردی

أ- کتیب

1. عزیز گهردی، ئەدەب و ره‌خه، چ 1، چ.الحوادث، به‌غدا، 1974.
2. دکتۆر دلشاد عه‌لی، بنیاتی هه‌لبه‌ست له هۆنراوه‌ی کوردی دا، چاپخانه‌ی ره‌نج، سلیمانی، 1998.
3. بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعرێ کوردی دا (1970-1991)، سهردارئه‌حمده‌سه‌نه‌ گهردی، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلیمانی، 2004.
4. په‌خشانه‌ی شیعرێ کوردی (ته‌کنۆ سیمانتیکی گوتاری شیعر) د. محهمه‌د به‌کر، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، 2004.
5. په‌شیو و تازه‌کردنه‌وه له شیعرێ کوردیدا، شه‌رمین ئیبراهیم عزیز، چاپخانه‌ی رۆشنییری هه‌ولێر، 2006.
6. تیۆری بنیاتی شاره‌وه، نه‌جات همید ئەحمه‌د، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، 2008.
7. د. معروف خه‌زنه‌دار، کیش و قافییه له شیعرێ کوردیدا، چ.الوفاء، ؟، 1962.
8. دلدار شاعیری شوێرگیتری کورد، عه‌بدوخالق عه‌لاه‌ددین، دار آفاق، به‌غدا، 1985.
9. ره‌خه‌نی ئەده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعر، د. په‌ریز سابیر، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، چاپی یه‌که‌م، 2006.
10. ره‌وانیژی له ئەده‌بی کوردیدا (جوانکاری)، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر، 1975.
11. زمانه‌وانی، محمد معروف فتاح، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، 2011.
12. سه‌روا، د.عزیز گهردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، 1999.
13. شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، ره‌فیع حلمی، مطبعه‌ التعلیم العالی، أربیل، 1988.
14. شیعریه‌تی ده‌قی چیروکی کوردی (لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی شیوازگه‌ری پراکتیکیه)، هیمن عومه‌ر خو‌شناو، چ. رۆشنییری، هه‌ولێر، 2010.
15. عه‌بدوهره‌زاق بیمار، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دارالحریه، به‌غدا.
16. کاروانی شیعرێ نوێی کوردی، حه‌مه ئەمین قادر (کاکه‌ی فه‌للاح)، ب. 1، چ. 2، چاپخانه‌ی زانکوی سه‌لاه‌ددین، 1987.
17. میژووی ئەده‌بی کوردی، ماره‌ف خه‌زنه‌دار، ب. پینجه‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، 2005.
18. ناز ئەحمه‌د سه‌عید، لادان له شیعرێ له‌تیف هه‌لمه‌ت دا، چ. بینایی، سلیمانی، 2013.
19. هاوژین سلێوه‌ عیسا، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعرێ شیروکی بیکه‌س دا، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی، 2009.
20. هونه‌ری شیعر (شیعرناسی)، ئەره‌ستۆ، وه‌رگیترانی له ئینگیزی و پێشه‌کی و په‌راویز نووسینی، عزیز گهردی، چ. ره‌نج، سلیمانی، 2004.

ب- نامه‌ی زانکویی

1. لیکۆلینه‌وه‌ی کورته‌ چیروکی کوردی له کوردستانی باشوور (1970 - 1980)، ئیبراهیم قادر محهمه‌د، نامه‌ی دکتۆرا، کولیژی ئاداب، زانکوی سه‌لاه‌ددین، 1997.

- ٢) بفرین رشید حسین، شیعرییه تا زمانی هوزانی د هوزانین (محسن قوچانی) دا، نامه‌ی ماستەر، کولێژا پەرهدا بنیات، زانکویا دهوکی، ٢٠١٦.
- ٣) جه‌بار ئەحمەد حوسین ئیستاتیکای دهقی شیعری کوردی - کوردستانی عێراق (١٩٥٠-١٩٧٠)، نامه‌ی ماستەر، کولێچی پەرودره و- زانسته مروڤایه‌تییه‌کان، زانکوی سه‌لاحه‌دین، ٢٠٠٥.
- ٤) شیرزاد عه‌بدوللا قادر، لادان له شیعری ره‌فیع سا‌یبردا، نامه‌ی ماستەر، کولێژی زمان، زانکوی سلیمانی، ٢٠١٤.
- ٥) صافییه محمه‌د ئەحمەد، لادان له شیعیر نوێخوازی کوردیدا (١٩٨٠ - ١٩٩١)، کولێژی زانسته‌مروڤایه‌تی و کومه‌لایه‌تییه‌کان، زانکوی کویه، ٢٠١٣.
- ٦) عه‌بدولسه‌لام نه‌جمه‌دین عه‌بدوللا، شیکردنه‌وه‌ی دهقی شیعری له رووی زمانه‌وانیه‌وه، نامه‌ی ماستەر، کولێژی زمان، زانکوی سه‌لاحه‌دین/هه‌ولیر، ٢٠٠٧.

ت- گۆڤار

١. دووباره‌کردنه‌وه‌ی واتایی له مه‌م وزینی خانی دا، پ.د.فازیل مه‌جید و د.شیروان حوسین هه‌مه‌د، گۆڤاری زانکوی راپهرین، سالی چواره‌م، ژ (١٣) کانوونی یه‌که‌م (٢٠١٧).

دووهم: به زمانی عه‌ره‌بی

أ- کتیب

١. بنیه اللغة الشعریه، جان کوهین، ترجمه: د. محمد الولی و محمد المعمری، دار توبقال، ط. ١، المغرب، ١٩٨٦.
٢. الحقیقه الشعریه (دراسه فی الأصول والمفاهیم)، د. بشیر تاویریت، عالم الکتب الحدیث، اردب - الاردن، ٢٠١٠.
٣. خصائص الأسلوب فی الشوقیات، د. محمد الهادی الطرابلسی، جامعه تونس، ١٩٨١.
٤. الشعریه، تزفیطان طودوروف، ترجمه: شکری المبخوت و رجاء السلامه، ط. ٢، دار توبقال، ١٩٩٠.
٥. فی الشعریه، کمال أبودیب، ط. ١، مؤسسه الأبحاث العربیه، بیروت، ١٩٨٧.
٦. قضایا الشعریه، رومان یاکوبسن، ترجمه: د. محمد الولی و مبارک حنون، ط. ١، دار توبقال، ١٩٨٨.
٧. مفاهیم الشعریه، حسن ناظم، مرکز الثقافی العربی، ط. ١، بیروت، ١٩٩٤.

ب- نامه‌ی زانکویی

١. الشعر المعاصر فی موریتانیا (دراسه أسلوبیه)، د. محمد ولد العابدین السید الأمين، رساله ماجستیر، کلیه الآداب، جامعه الموصل، ٢٠٠٠.
٢. مصطلح الشعریه عند محمد بنیس، رساله الماجستیر، کلیه الآداب و اللغات، جامعه قاصدی مریح و رقله، ٢٠١٤.

ت- فهره‌نگ:

١. المعجم الأدبی، جبور عبدالنور، دار العلو للملايين، بیروت - لبنان، بدون تأریخ.
٢. معجم المصطلحات الأدبیّه المعاصره، عرض و تقدیم و ترجمه، د. سعید علوش، دار الکتاب اللبنانی، بیروت - لبنان، ط. ١، ١٩٨٥.

دلدار

كۆنفرانسی

۳. معجم المصطلحات العربية في اللغة والأدب، مجدي وهبه و كامل المهندس، مكتبة لبنان، بيروت، ط. ۲، ۱۹۸۴.

سېئەم: به زمانى ئىنگلىزى:

<https://lucian.uchicago.edu/blogs/mediatheory/keywords/poetics/>

پوختەى تويژىنەوہ

شيعرييەت بە چەمكە كۆن و نوييەكەيەوہ لە سەر كۆمەليەك بنەما و ئەستوندىكى جۆراو جۆر بناغەى خۆى دادەريژىت، كە ھەموو ئەوانەش بەيەكەوہ ئىستاتىكا و پەيكەرى گىشتى دەق پىكدەھىن، بەلام چەندىيەتى و چۆنىتى بەكارھىنان و سوود وەرگرتنى نووسەر و شاعىرانىش لەو بنەمايانە پەيوەستە بە شىواز و سەردەم و قوناغى ئەدەبى و ئەو پىيازە ئەدەبىيانەى پەيرەوى دەكەن؛ بۆيە ھەر لەو گوشەنىگايەوہ دەتوانىن بلىين ئەو بنەمايانە چەسپىو و جىگىر نىن، بەلكو ئەو شاعىر و نوسەرەن برىار لەسەر ئەو دەدەن، كە سوود لە كامە بنەما وەرگرن و دەقەكانيان لەسەر ھەلچن.

ئەم تويژىنەوہيە لە و پوانگەيەوہ سەرچاوەى گرتووە، كە (دلدار) شاعىر دەقەكانى بەدەرىن لە شيعريەت و خاوەن شىوازىكى زمانى شيعرى تايبەت و ديارىكراوى خۆيەتى؛ بۆيە بەپىي پلاننىكى زانستى گونجاو لەگەل ناوئىشانەكە تويژىنەوہكە دابەشكراوہتە سەر دووبەش:

بەشى يەكەم: تيۆرىيە و تەوہرەى يەكەم: تايبەتكراوہ بە چەمكى شيعرييەت (زاراوە و پىناسە و بنەما) لەتەوہرەى دووھميشدا: پەيوەندى شيعرييەت بە زمانى شيعرييەوہ پوونكراوہتەوہ.

بەشى دووھم: بەشىكى پراكتىكىيە و تىيدا بە وردى بنەما و ئەدگارەكانى شيعرييەت لەناو زمانى شيعرى (دلدار)دا خراوہتەوو.

تويژىنەوہكە گەيشتوتە چەند ئەنجامىك و لە كۆتايىشدا ئەو سەرچاوە زانستىيانەى سووديان لىوہرگىراوہ لەگەل كورتەى تويژىنەوہكە بە ھەردوو زمانى عەرەبى و ئىنگلىزى خراوہتەوو.

(ملخص البحث)

أسس الشعرية في لغة الشعر لدى (دلدار)

إن الشعرية - وفق المفاهيم القديمة والحديثة - تقوم على مجموعة من الأسس والأعمدة المختلفة، وتكون هذه الأسس مجتمعة جمالية النص والهيكال العام له، لكن استخدام الشعراء لهذه الأسس واستثمارهم لها من حيث الكمية والنوعية مرتبطة بالأسلوب والعصر والمرحلة الأدبية والمنهج الأدبي الذي يسلكونه. ومن هذا المنطلق يمكننا القول بأن هذه الأسس والمبادئ غير مستقرة، بل الأمر يعود إلى قرار الشعراء والكتاب من حيط اختيارهم الأصل والمبدأ الذي يعتمدونه وبينون عليه نصوصهم الأدبية.

دِلْدَار

كؤنفرانسی

تنطلق هذه الدراسة من أن نصوص الشاعر (دلدار) لا تخلو من الشعرية وأنها ذات لغة شعرية خاصة ومحددة بها، لذا - ووفق خطة علمية متلائمة مع العنوان - تم تقسيم الدراسة على مبحثين: المبحث الأول: نظري، وتم تخصيص المطلب الأول: لمفهوم الشعرية (المصطلح والتعريف والأصل)، وفي المطلب الثاني تم بيان علاقة الشعرية بلغة الشعر. المبحث الثاني: مبحث تطبيقي، عرض فيه بدقة أصول وخصال الشعرية في لغة الشعر لدى (دلدار). توصلت الدراسة إلى مجموعة من النتائج، وفي النهاية تم عرض المصادر العلمية المعتمدة في الدراسة مع ملخصها باللغتين العربية والإنجليزية.

The basics of Poetics in the Language of Dildar's Poetry

Poetics through its old and new concepts upon a bunch of basic and various vertical establish its basis, and all together makes up ecstatic and the general structure of text, but the quantity and the quality of usage and taking benefit of the writer and poets from those bases relate to the style, the reign, literary stage as well as those literary ways that are adopted; so from this respect we can say that these bases are not fixed, the writers and the poets decide on this, they take benefit from which basic and create their texts.

This research comes from this source, the texts of Dildar, the poet, are not away from poetics and he has his own unique style about language of poetry; therefore according to a suitable scientific plan with its title the research classifies into two chapters:

The first chapter: practical and the first part: specialized to the concept of poetics (term, definition and basic) in the second part: the relationship of poetics through the language of poetry is explicated.

The second chapter: a part is practical and the basic of poetics and its appearance are carefully exhibited in the language of Dildar's poetry.

The research comes to some conclusions and finally the scientific sources that are taken benefit with the summary of the research in both languages Arabic and English are shown.